

Školní časopis gymnázia Ostrava - Zábřeh

Oktavián

KVĚTEN/ČERVEN 2022

Úvod.....	3
Aktuality ze školy.....	3
Raketáři z Volgogradské: Deník raketového inženýra	3
V náručí Učitele národů aneb Kvintáni opět ve Fulneku.....	12
Kultura.....	16
Eurovision song contest 2022	16
Z různých barelů.....	21
Léto je tu	21
Pět minut.....	23
Práce z hodin slohu.....	25
Obhajoba ježibaby z Perníkové chaloupky.....	25
Duel	26
Perlyčky	30
Sekunda B.....	30
Kvinta A	30
Kvinta B	31
Sexta A.....	32
Septima	33
Redakce	35

Zdroj:

<https://wallpapers.com/summer>

Úvod

Nové a zároveň poslední číslo Oktaviánu v tomto školním roce je zde.

S blížícím se létem, vidinou prázdnin a zaslouženého volna jsou i články mnohem pozitivnější a optimističtější než v předchozích měsících. Pesimismus vystřídaly úsměvy a pozor – dobrá nálada, která ve studentech v posledních pár dnech před vysvědčením převládá, je vysoce nakažlivá!

V Oktaviánu se můžete těšit na množství perlyček, které vám dny, v nichž absolutně netušíte, proč ve škole vlastně ještě jste, kdy už se stejně nic nedělá, trochu zpříjemní. Součástí je samozřejmě zajímavý duel s ještě zajímavějším obsazením – utkají se v něm proti sobě zástupci této školy. Do článků v rubrice *Z různých barelů* se jistě vcítí většina studentů a učitelé třeba alespoň trochu pochopí, jak konec školního roku vnímáme my. Nechybí ani rubrika *Kultura* či *Aktuality ze školy*.

Doufám, že si všichni prázdniny užijete! A v dalším školním roce se na Vás s Oktaviánem budeme zase těšit.

NV

Aktuality ze školy

Rakeťáci z Volgogradské: Deník raketového inženýra

Kapitánův deník, 31. 05. 2022

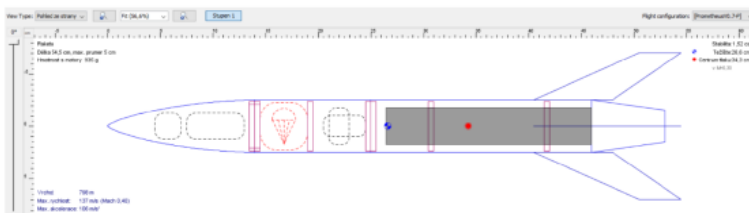
Dnes se odesílá závěrečný report, který však ještě není hotový. Opět ze všech sil pracujeme na poslední chvíli, sháníme fotky, provádíme simulace v softwaru OpenRocket, upravujeme návrh modelu... Naháním svůj tým k plnému nasazení, abych měl k dispozici všechny materiály a mohl společně se zastupujícím kapitánem dokončit kvalifikační report.

Kapitánův deník, dodatek

Je asi deset hodin večer a já dostávám veškeré kompletní soubory. Do Wordu přidávám obsah pro lepší orientaci a finální verzi převádím do souboru .pdf, který s ostatními materiály odesílám organizátorům. Pětkrát pro jistotu zkontroluji, jestli se vše v pořádku odeslalo.

Raketa Falcon Light, model AMADEUS

Kapitánův deník, 06. 06. 2022

Kolem 20:55 se na Messengeru objeví zpráva od mého zastupujícího kapitána: „JSME TAM!!!“ Projede mnou vlna radosti a euforie, musím se však přesvědčit na vlastní oči – je to tak! Ihned tuto skvělou zprávu sděluji na skupině v MS Teams a během chvíle se objeví první reakce, a to přímo od pana profesora. Začínám hledat spojení do jihomoravské metropole, ale také kontroluji počasí, které mi dělá trochu starosti.

Kapitánův deník, dodatek

Hlavní technický inženýr sděluje informaci, že tři týmy z Wichterlova gymnázia neprošly závěrečným reportem, což z nás dělá jediný ostravský celek, jež je do soutěže stále ještě zapojený. „První vítězství...“ pomyslí si.

Kapitánův deník, 07. 06. 2022

Po vyčerpávající hodině tělocviku se scházíme ve vestibulu školy, kde vybalujeme části naší rakety a domlouváme se na technických detailech plánované konstrukce. Náš záchranný systém spočívá v magnetech o velikosti 1x1x1mm. Po krátkém uvažování a improvizovaných zkouškách však zjišťujeme, že jsou tyto magnety k ničemu. Nutně potřebujeme větší, které už jsou naštěstí na cestě. Po příchodu domů zjišťuji, že nové magnety splňují naše velikostní i silové požadavky.

Kapitánův deník, dodatek

Náš nový šéf brousící linky nám poslal obrázek nově vytvořených děr na magnety. Aby dosáhl potřebné hmotnosti špičky, kterou předem určil náš hlavní designér, obětuje několik desítek metrů měděného drátu, který do špičky vložil. O pár hodin později píše náš elektroinženýr, že má problém. Jak jinak. Baterky přestaly poskytovat potřebné množství energie a byly již moc slabé na otočení obruče, která má uvolnit háčky přichycující špičku ke zbytku trupu. Snaží se vymyslet řešení.

Kapitánův deník, 08. 06. 2022

Po vyučování se čtyři členové SpaceY vydávají na cestu do dílny hlavního technického inženýra, kde by měla proběhnout stavba rakety. Žhavíme kružítka a pravítka, šroubky a šroubováky, pilníky a tavnou pistolí. Na hliněnou trubku lepíme stabilizátory, obrušujeme obruče a háčky a posloucháme klarinetové koncerty. Po zdoluhavém broušení konečně přecházíme k lepení magnetů. Po jejich nalepení a zasunutí špičky do vrchního trupu docházíme k závěru, že i tyto magnety jsou příliš slabé.

Přichází náš hlavní designér. Atmosféra houstne a dobrá nálada se vytrácí. Kolem půl páté odcházím a svou nejistou posádku zanechávám osamocenou.

Kapitánův deník, dodatek

Večer mi znepríjemňují samé špatné zprávy. Zbytkem týmu je mi ohlášeno, že téměř nic nefunguje, jak má, dokonce přicházejí i návrhy, ať se ze soutěže odhlásíme...

Kapitánův deník, 09. 06. 2022

24 hodin do startu. Ráno ve výtvarné výchově probíhá bouřlivá diskuze o nátěru, jaký raketa dostane, pokud k této možnosti vůbec přistoupíme. Trup nakonec zůstává stříbrný, špička a dva stabilizátory červené – zbylé dva natíráme šedou syntetickou barvou. V průběhu práce přichází potvrzení o zítřejším odpalu. Zvoní, my uklízíme učebnu a odcházíme s pocitem, že jsme zase nic neudělali.

Kapitánův deník, dodatek

Večer je na obou skupinových chatech pozdvižení, jaké nebývá ani v Kauflandu při ranních slevách. Řeším jízdenky, inženýři zase potisk rakety, převody u avioniky a padák. Probíhá balení věcí, kontrola jízdenek a organizace přesunu týmu z Ostravy na brněnské letiště.

Kapitánův deník, 10. 06. 2022

6:35 – sraz na svinovském nádraží. Raketa je stále nesložená, ukrytá v podobě velké stavebnice v cestovním vaku našeho elektroinženýra. Probíhají poslední kontroly, přesouváme se na nástupiště a poté do vlaku. O 2 hodiny 30 minut později přijíždíme do Brna a přesedneme na šalinu, se kterou se vezeme až na konečnou. Z Řečkovíc následuje cesta na letiště, kde se po úspěšné registraci usazujeme u stolu a začínáme vybalovat části rakety. Stavíme, lepíme a šroubujeme, zatímco o půl kilometru dál začíná startovat konkurence. Stres už je na každém znát...

Během posledních dvaceti minut raketa konečně začíná získávat svůj tvar. V 12:50 máme být připraveni u organizátorského stanu na Pre-flight Check kontrolu, kam však s vypětím sil dorážíme až ve 13.00. Začíná dlouhé čekání, během něhož je týmu před námi vytknuto mnoho nedostatků, jimiž však podle nás trpí i náš výtvar. Verdikt organizátorů pro nás bude znamenat postup k vysněné rampě, či zklamání odchod. Horké slunce v tuto chvíli není jediným faktorem, kvůli kterému nám po obličeji stékají kapičky potu. Na řadu přichází kontrola rakety a s ní i naše schopnosti vyjednávání s cílem detailně vysvětlit její funkce a obhájit ji jako letuschopnou. Zraky porotců krouží po ladném trupu našeho Amadea, zkoušejí pevnost stabilizátorů, porovnávají své vjemy s daty ve svých podkladech.

Ve 13:32 nám organizátoři

podepisují papír, jenž nás zbavuje odpovědnosti a definitivně nás posílá k odpalovací rampě. Nesmírně se nám ulevilo, dlouho jsme nezažili tak napínavé chvíle.

Během cesty nás následuje fotograf, kterému pyšně ukazujeme raketu ze strany, na níž se leskne logo SpaceY. U rampy A probíhá konstrukce zahrnující připevnění motoru, zapnutí záchraného systému, přidání palníku do motoru a zasunutí rakety do rampy. Poslední fotečky, odcházíme do bezpečné vzdálenosti.

Nastává chvíle odpalu. Odpočítáváme. Jako kapitán ve správný čas stisknu červené tlačítko. Po vteřině zpod rampy začnou unikat páry a raketa se rychle odlepí od země zanechávajíc za sebou bílou stopu. Brzy se nám ztratí z očí v hustých mracích. Dle

svědectví pana profesora se o pár chvil později objevila, padák se ale bohužel neotevřel a raketa dopadne daleko do pole. Začíná pátrací operace. Tým se rozbíhá do všech směrů, v hustých lánech obilí se však půlmetrový předmět hledá podobně jako jehla v... (doplňte si sami). Během více než hodinu a půl trvajících pátrání se uskuteční další tři

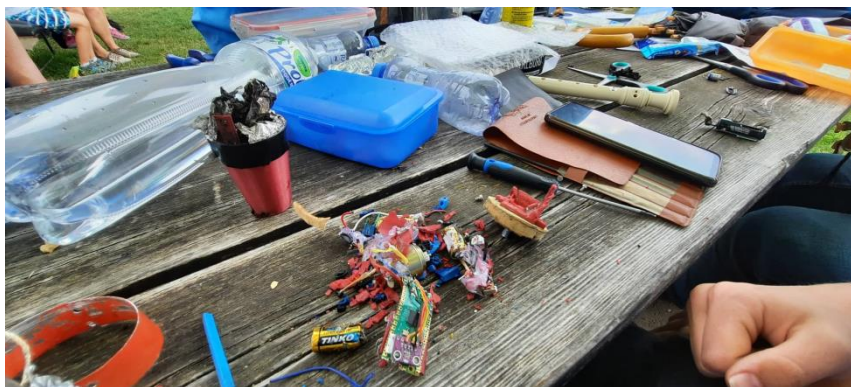

starty, které byly jen na okamžik přerušeny přiletem letadla. Pátrání už bychom nejraději vzdali a spokojili se jen s pocitem, že se naše raketa vůbec vznesla. Ve chvíli, kdy sledujeme start jednoho z týmů, se však udá zázrak, v jaký jsme po celou dobu našeho zapojení do soutěže doufali. Pan profesor, člověk, jenž pracně našrouboval motor do naší hliníkové schránky a vytvořil z ní plnohodnotnou raketu, se krátce zasměje. V tomto záchvěvu se promítá vyčerpání, únava, ale také radost a pocit neuvěřitelného štěstí z nalezení stříbrného trupu se zachovalým logem SpaceY, který právě zvedá ze země za sebou.

Trup vypadá téměř neporušeně, dva stabilizátory odpadly. Kde je ale špička? Po pečlivém prozkoumání místa činu začínáme improvizovaně vyhrabávat zbytky červené špičky, jež se po pádu zavrtala do téměř

půlmetrové hloubky. Výškoměr v ní uložený však nevykazuje známky činnosti, a tak nemůžeme s jistotou určit, jak vysoko naše raketa vystoupala (většina týmu se však shoduje na hodnotě cca 600 metrů).

Kapitánův deník, dodatek

Na našem stanovišti jsme rozebrali trup, abychom se dozvěděli, jaké okolnosti vedly k pádu naší rakety. Podle našich zjištění se událo asi toto:

Při startu se zažehl motor, který hořel 1,7 sekundy → na 1 cm tlustou dřevěnou podložku, na níž byl našroubovaný, však v tu chvíli vytvářel tak obrovský tlak, že ji vytrhl ze šroubů, čímž ji přimáčkl na veškerou elektroniku nacházející se na opačné straně → elektronika

nemohla odpojit háčky → špička se nemohla vysunout a tím odjistit padák

Tímto pro nás odpalovací den skočil. Sbalili jsme náčiní a připravili se na cestu na nádraží. Vlak však odjížděl až po sedmé hodině, takže jsme měli ještě nějaký čas na odpočinek, který jsme strávili na blízkém náměstí, na němž se nachází známý brněnský orloj. Ve vlaku jsme chvíli odpočívali, ale brzy už jsme začali spřádat plány na příští rok, kdy doufáme, že opět pořádně zatopíme konkurenci.

OT + RG

V náručí Učitele národů aneb Kvintáni opět ve Fulneku

Ze svinovského nádraží nás odvážela moderní škodovácká lokomotiva s několika vagóny, do Fulneku jsme přijeli jediným motorovým vozem řady 810, kam jsme se tak tak vešli. Po cestě z nádražička na nás z okolního kopce dohlížel fulnecký zámek, částečně skrytý za stromy. Po několika minutách cesty jsme došli na náměstí. To bylo během závěrečných bojů 2. světové války, jako valná část města, téměř zcela zničeno. Zachovala se jen věž radnice, která na svém místě stojí

dodnes, a jediný dům krčící se v opačném rohu náměstí. Na blízkém pahorku byl vybudován velkolepý barokní chrám Nejsvětější trojice, jenž je součástí přilehlého augustiniánského kláštera.

Naše první cesta směřovala právě do chrámu. Po dlouhém schodišti s mnoha odpočívadly jsme došli před nedávno zrekonstruovanou stavbu a vstoupili dovnitř. Interiér kostela ohromí návštěvníka 21. století stejně, jako měl přivést do němeého úžasu věřícího 18. století: ohromný vnitřní prostor

s masivními propracovanými sloupy a balkóny, vysokou zaoblenou klenbou s malbami

zachycujícími Boha a světadily společně s jejich atributy. U stěn stálo mnoho soch ze zlata a mramoru, ve svých klasických dynamických postojích. Napravo se vykláněla zdobná kazatelna. Středobodem chrámové lodě byl překrásný propracovaný oltář s podobiznami Panny Marie a Ježíše Krista, střežený sochami andělů. K obrazu Panny Marie, jenž je opřený o oltář, se váže příhoda, v níž měla údajně prsty

vyšší moc: V sobotu 31. května 1749 bylo na obraze Matky Boží zpozorováno cosi bílého. Poté se zjistilo, že se z očí Panny Marie valí slzy.

Tohoto zázraku bylo svědkem nejméně dvanáct duší. Zpátky do současnosti. Paní, která nám povídala o historii chrámu, nám také ukázala zákristii, balkóny pro šlechtu i křížovou chodbu. Potom se s námi rozloučila a my se vydali na opačnou stranu města.

Při cestě ke kapli a kapucínskému kostelu jsme přešli řeku, která tvoří hranici mezi Moravou a Slezskem. Nejprve jsme se zastavili u kaple svatého Rocha a Šebestiána, jejíž okolí sloužilo jako hřbitov. Ten byl dříve oběhnán zdí do tvaru čtyřlístku, jehož rohy tvořily čtyři malé

kapličky, z nichž se dodnes zachovaly dvě.

Pokračovali jsme dále kolem dětského domova a dostali se k dalšímu tamnímu svatostánku – kostelu sv. Josefa při kapucínském klášteře. Ten se v současné době využívá jako koncertní síň. Vevnitř nám paní průvodkyně popovídala něco o historii, položila nám několik otázek a ukázala vchod do katakomb. Zjistila však, že se nám tento původní vchod s nejvyšší pravděpodobností nepovede otevřít.

Naštěstí měla v záloze náhradní nacházející se vně kostela, a my tak mohli vstoupit do bývalého pohřebiště tamních duchovních. Mrtvoly kapucínů se tam dříve ukládaly bez jakýchkoliv rakví či balzamování. Časem jim však tento způsob pohřbívání byl zakázán. V průběhu let se do podzemních prostorů vkrádali zloději a začaly se v nich hromadit odpadky. Samotný klášter spojený s kostelem se dnes bohužel nachází v žalostném stavu a přikryt provizorní střechou čeká na opravu.

Prohlídka kostelů, chrámů a kaplí skončila a my se vydali do muzea Svět Komenského Fulnek, nacházejícího se hned vedle barokního kostela, kde jsme naši fulneckou prohlídku začínali. Zde pro nás byla připravena prohlídka s výkladem nejen o životě Komenského, ale i době, ve které žil. Prohlídky se konaly v několika místnostech, kde se nacházely různé historické předměty doplněné moderní digitální technikou pro lepší pochopení. Během výkladu jsme odpovídali na otázky. Díky odpovědím jsme poté mohli doplnit QR kód a stát se Komenským.

Poslední místo, kam jsme se před odjezdem vydali, byla socha Komenského, u níž jsme se společně vyfotili.

OT + RG

Kultura

Eurovision song contest 2022

Od 10. do 14. května 2022 se v italském Turíně uskutečnil již 66. ročník této známé soutěže. 25 zpěváků, zpěvaček a hudebních skupin z celé Evropy se pokoušelo získat srdce diváků a hlavně porotců, zvítězit a zapsat se do historie.

První Eurovize, kterou vyhrál Lys Assia s písní *Refrain*, se konala v roce 1956 ve švýcarském Luganu. Od té doby se soutěž koná každoročně, a tím se tak stala nejdéle

běžícím pořadem v dějinách televize. Německo je zemí, která se Eurovize účastnila nejvíce – celkem 62x. Na opačném konci žebříčku se nachází Maroko, jež se zúčastnilo jen jednou. Co se počtu výher týče, první místo patří Irsku s celkovým počtem sedm. Hned za ním je Švédsko s šesti

výhrami a s počtem pěti výher Francie, Spojené Království a Lucembursko. Česká republika se účastnila celkem sedmkrát. Náš čas ovšem ještě nenastal.

Zpět k letošnímu ročníku. Dle mého názoru byl tento ročník celkem předvídatelný. Narážím například na neúčast Ruska

nebo výhru Ukrajiny. Česká republika opět nezmohla, ale dle názorů mnohých jsme na to měli. Jeden z hlavních důvodů, proč se tak nestalo, je fakt, že jsme začínali jako první. Moderování letošního ročníku se ujal známý zpěvák Mika společně s italskou zpěvačkou Laurou Pausini a televizním moderátorem Alessandrem Cattelanem.

Nyní bych se rád krátce pozastavil nad některými vystoupeními, která podle mě byla strhující. Zmíním také ta, jež mi úplně nepadla do oka, přesněji do ucha.

We Are Domi s písní *Lights Off*

Skupina We Are Domi v čele se zpěvačkou Dominikou Haškovou je česko-norské elektropopové trio. S písní *Lights Off* obsadili 22. místo. Myslím si, že se mohli dostat výš. Tato píseň se mi celkem líbila a řekl bych, že i publikum z ní bylo nadšeno. Již po několika sekundách tleskala do rytmu celá aréna. V jedné části vystoupení dokonce zhasli celou Palu Alpitour. Když *Lights Off*, tak pořádně a se vším všudy!

WRS s písní *Llámame*

Rumunský zpěvák, tanečník a skladatel Andrei-Ionuț Ursu, známý jako WRS svou písní *Llámame* roztleskal nejen mě, ale opět i celou arénu. Dokonce se mu povedlo arénu i rozezpívat. Skončil na 18. místě, což je dle mého názoru celkem slabé. Určitě mohl pomýšlet na vyšší příčky.

The Rasmus s písní *Jezebel*

Finská skupina The Rasmus založená roku 1994 skončila s písní *Jezebel* na 21. prvním místě. První scéna, kdy Lauri Ylönen stojí se žlutým balónekem, mi připomněla horor *To*. Text této písničky působil taktéž trochu strašidelně.

Alvan a Ahez s písní *Fulenn*

Píseň francouzského hudebníka Alvana a vokální skupiny Ahez *Fulenn* byla nazpívána v bretonštině, keltském jazyce, kterým se hovoří v Bretani v severozápadní Francii. Je to už podruhé, co Francie vybrala píseň zpívanou v tomto jazyce. Píseň byla pěkná, rytmická a energická, o to smutnější je, že nedosáhla výš než na 24. místo.

Chanel s písní *SloMo*

Španělka Chanel se svou peckou *SloMo* skončila na 3. místě. Již od začátku vystoupení diváci jásali. Jásot se ještě zvýšil, jakmile Chanel přešla k refrénu své písně. Její vystoupení bylo velice energické a plné pohybů. Jásot publika se objevil také při choreografii, kterou předvedla před koncem. Myslím si, že třetí místo si zasloužila.

Kalush Orchestra s písní *Stefanija*

Vítězná ukrajinská písnička *Stefania* od Kalush Orchestra je spojení ukrajinského folklóru a rapu. Já fanoušek rapu nejsem, takže rapová část této písničky mě moc nenadchla. Jedná se o první rapovou píseň, která v ESC vyhrála.

Konstrakta s písní *In corpore sano*

Srbská zpěvačka

Konstrakta se se svou písní *In corpore sano* umístila na 5. místě. Číslo 5 je pro tuto zpěvačku nejspíš šťastné číslo – skončila pátá, za sebou měla pět lidí a během svého vystoupení si pětkrát umyla ruce. Po

přeložení textu *In corpore sano* jsem zjistil, že zpívala o vlasech Megan Markle, o problémech s játry a rozšířenou slezinou a celé to zakončila autonomním nervovým systémem. Taková anatomie člověka ve třech minutách.

Stefan s písní *Hope*

Estonský zpěvák a skladatel Stefan Airapetjan, známý jako Stefan, se svou písní *Hope* skončil na 13. místě. Píseň je hodnocená jako velice energická a chytlavá. K tomuto názoru se také přikláním a myslím si, že Stefanovo vystoupení naplnilo význam rčení *to nejlepší nakonec*.

Zdroje:

<https://escarena.cz/2021/10/08/eurovizi-2022-bude-hostit-italsky-turin/>

<https://www.expat.cz/czech-news/article/how-to-watch-czech-band-will-kick-off-eurovision-final>

<https://wiwibloggs.com/2022/05/06/romania-wrs-eurovision-2022-second-rehearsal/272290/>

https://www.abc.es/play/television/eurovision/abci-chanelazo-guino-espana-rumania-mejores-memes-eurovision-incendian-redes-202205142337_noticiahtml

<https://eurovision.tv/story/alvan-ahaz-france-22> <https://www.semana.es/television/video-actuacion-integra-chanel-semifinal-eurovision-20220513-002496529/>

<https://www.rtlboulevard.nl/entertainment/music/artikel/5309966/kalush-orchestra-en-kygo-naar-gronings-festival-hullabalo> <https://eurovision.tv/story/konstrakta-serbia-22>

<https://arytvnews.com/eurovision-2022-who-is-estonia-stephen-ary-tv-news/>

RG

Z různých barelů

Léto je tu

Víte, co zbožňuji na tomto období? Konečně vidíme zase sluníčko, ráno ušetříme dobrých deset minut tím, že už se nemusíme navlíkat jako na polární expedici, s kamarády plánujeme výlety... Hm, pravda. Jednu chybu tohoto období ale přesto má. Této neblahé skutečnosti se, těmi, kteří patří do tímto jevem ohrožené skupiny, říká *uzavírání známek*.

No jo – léto je tu.

Co by to bylo za čas, kdyby se příjemné nemísilo s nepříjemným? Stále jsou však okamžiky, ve kterých se nám podaří na tuto skutečnost zapomenout a aspoň na chvíli žít v té blažené bezstarostnosti. Třídní výlety, no backpack day a mnoho dalších věcí nás od každodenních

problémů dokážou trochu oprostít. A tak se stres střídá s radostí z blížících se prázdnin a myšlenkou na to, že léto je konečně tady.

Ráno se ve třídách nedá dýchat a prsty na rukou nám už nestačí k tomu, abychom spočítali spolužáky, kteří na to při příchodu nadávají. S každou hodinou myslíme na to, že po čtyřiceti pěti minutách už bude zbývat do konce roku zase o trochu méně, uklidňujeme se tím, že se na Kotvě už prodává zmrzlina a v pátek, kdy se snad nebudeme muset žádným dalším úkolem ani testem zabývat, si tam třeba i zajdeme – vlastně ne, chyba. Co ta čtvrtletka z matiky v pondělí?

Ach – léto je tu.

Učitelé se začítají do svých notesů a vyhlíží další oběť obávaného dialogu zvaného zkoušení, my studenti hledáme papíry s poznámkami již dávno zapomenutými. Ve vestibulu se pomalu, ale jistě rozjždí turnaj ve stolním tenise, v hodinách cvičení z biologie se obvyklé vyhrožování vyjádřené spoustou sprostých slov mění na: „Přestaň, nebo ti vygumuju listy!“ a počet čárek za nevhodné poznámky překonává dosavadní třídní rekord.

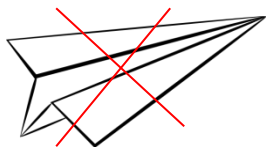
Jo, jo, léto je tu.

Období zajídání žalu rumovými kuličkami nad nesrozumitelnými větami z učebnic střídá nezdravé množství zmrzliny, spolužáci, co chodí pořád v mikínách, nadávají, že je jim horko. Velebíme učitele, kteří nám uzavřeli už v květnu, máme chuť si plesknout za to, že dva měsíce zpátky jsme byli prostě jen moc líní na to se na ten zeměpis naučit, a teď, když čas je na seznamu věcí, které už dávno nemáme, si to stejně musíme napsat.

Léto...

Písnička *Žal se odkládá* už nesplňuje svůj účel, na třídní skupině už se vlastně ani neví, z čeho všeho máme příští týden psát, a co bolí nejvíc – na papírové vlašťovky už ani nemáme pomýšlení.

Jo a víte, že léto je –

Zdroje:

<https://cz.depositphotos.com/stock-illustrations/sun.html>

<https://www.adriagold.cz/tocena-zmrzlina/nabidka>

<https://zabav-deti.cz/clanek/jednoducha-a-funkcni-vlastovka-337>

KŠ

Pět minut

Tento článek se zakládá na skutečné události, která se stala na nejmenovaném gymnáziu v České republice. Podobnost se skutečnými postavami není náhodná. Na žádost zúčastněných nebyla jejich jména zmíněna.

Za okny začíná pršet. Zavíráme okna kvůli zesilujícímu větru. Zvonek ohlašuje konec hodiny. Zbývá posledních pět minut. Krátkých pět minut. Profesorka biologie se s námi loučí, vytáhne si klíče z počítače a odchází. Mí spolužáci opřou své pohledy do sešitů fyziky, které stejně měli připravené na lavicích už během výuky mechorostů. Ti, kteří učivu rozumí, se rázem octnou v obležení u svých lavic těmi nechápajícími a zoufale se snažícími pochytit to málo, které by mohli při písemce zužitkovat. Ti, kterým na výsledku nesejde, si bezstarostně hrají na mobilu nebo se vesele baví.

„Můžou se tentokrát používat kalkulačky?“ ptá se kdosi ze třetí lavice, na což mu jiné dva hlasy kladně odpoví. To je však signál pro studenta

z prostřední řady, který začíná pátrat po třídě po někom, kdo by mu tento magický přístroj mohl půjčit.

Snažím se na chvíli zmizet ze třídy. Na chodbě potkám kamaráda: „Tak co? Na kolik bodů to dneska vidíš?“ zajímá se s klidným výrazem. Můj odhad ho nepřekvapí, načež mi svěří ten svůj, o dost nižší, s nímž by se ovšem naprosto spokojil.

Sednu si na svou lavici a vytáhnu si láhev s vodou. Málem se zalknu po hlasitém příchodu spolužáka, který mi hodí svoje zápisky na lavici s otázkou, jaké vzorečky budou při písence potřeba. Má odpověď ho potěší. Zatímco bych si rád dopřál trochu klidu, začne mi pro jistotu nahlas předčítat teorii. Po chvíli trpělivého čekání a naznačování, že ji nepotřebuji slyšet, ho jedna z mých poznámek rozesměje a nakonec odejde.

Zazvoní. S kolegou napravo si pro štěstí třikrát navzájem bouchneme hřbetem ruky o desku stolu. Stejný rituál zopakujeme i s kamarádem sedícím za mnou.

Po příchodu fyzikáře všichni zmlknou a schovají sešity pod lavice. Sahám do aktovky, abych si vytáhl čistý kousek papíru. Zatímco si svlékám mikinu, k mým uším dolehne: „My jsme byli domluveni na dnešek? A umíte to na dnešek?“ ptá se pan profesor, načež mu odpoví sborové „ne“, které s přehledem přehluší těch několik málo jedinců s opačnou odpovědí. Fyzikář rezignovaně pokrčí rameny, kývne a zprvu zmatená třída popuká v nadšený jásot.

OT

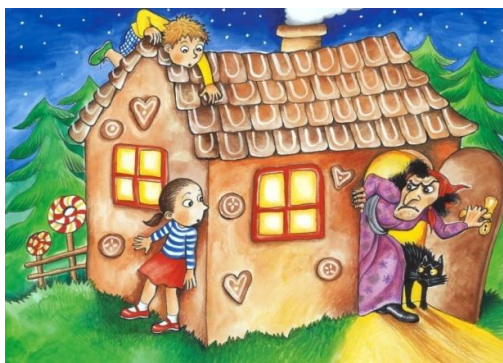

Práce z hodin slohu

Obhajoba ježibaby z Perníkové chaloupky

Chtěla bych podat žalobu na dvě děti, co mi kradly z mé milované chaloupky perník.

Poté, co jsem ty nezbedníky chytila, jsem je chtěla poslat na policii, ale nějak mě rozbolely nohy. Rozhodla jsem se proto, že počkám do konce týdne.

Dětem jsem vynadala a pak jsem té holce Mařence řekla, ať napeče perník, který společně s Jendou snědla. Jeníka jsem poslala na hanbu do kouta, ať přemýšlí nad svými činy. Děti se u mě měly dobře, často jsem jim dávala sladkosti, někdy dokonce i

jejich oblíbený perník. Děti často brečely radostí. Asi po týdnu se mi tak trochu ulevilo, a proto jsem řekla dětem, že už půjdeme na tu policii. Mařenka ovšem chtěla, ať si sednu na lopatu a kouknu se, zdali je pec dost rozpálená. Řekla, že chce uvařit poslední várku perníku. Poté, co jsem si sedla na lopatu, mě děti hodily do pece.

Vrazi! Bylo tam hrozný vedro, ale nakonec jsem se zachránila. Ty výmysly o unášení byly úplná blbost. Naopak! To já je chci ještě žalovat za pokus o vraždu a lživé vypovídání u výslechu.

Zdroje:

<https://www.skolickaudraka.cz/archiv/4954>

Pavel Richtar, Tercie B

Duel

S blížícím se koncem školního roku přichází i poslední duel! Rozhodla jsme se, že musí být velkolepý, a tak proti sobě stojí dvojice učitelů, kterou na této škole zná každý. Uvažujete nad tím, kdo to může být? Už Vás nebudu déle napínat. Jedná se o zástupce školy. Tak co, máte vybraného svého favorita? Určitě ano, a tak se pusťme do toho.

Nejprve si můžete přečíst, s jakými otázkami se naši soutěžící potýkali.

Otázka	Odpověď
1) Jaký nerost je nejtvrdší na světě?	Diamant
2) Kolik balad je v Erbenově sbírce Kytice? Zkuste je vyjmenovat.	13 balad Kytice, Poklad, Svatební košile, Polednice, Zlatý kolovrat, Štědrý den, Holoubek, Záhořovo lože, Vodník, Vrba, Lilie, Dceřina kletba, Věštkyňe
3) O kolik stupňů dokáže výr velký otočit svou hlavu? a) Zhruba o 340° b) Zhruba o 270° c) Zhruba o 180°	b) Zhruba o 270°
4) Kdy a kde vyhrál český hokejový tým ZOH?	V Naganu v roce 1998
5) Jaký je poloměr Země?	6 378 km
6) Jakou funkci mají krevní destičky?	Srážlivost krve

Zvládli byste na ně odpovědět?

Nyní se přesuňme k tomu, jak výběr otázek sedl výše zmiňované dvojici.

Výsledky				
	p. Romanovská	p.	p. p. Říman	
Otázka č. 1	Diamant	✓	Korund	✗
Otázka č. 2	12 Svatební košile, Vodník, Polednice, Poklad, Kytice	✗	13 Svatební košile, Vodník, Polednice, Kytice, Zlatý kolovrat, Dceřina kletba	✓
Otázka č. 3	a) Zhruba o 340°	✗	b) Zhruba o 270°	✓
Otázka č. 4	1998, Nagano + neděle 22. února, nad ránem	✓	1998, Nagano + proti Rusku	✓
Otázka č. 5	-	✗	6 378 km	✓
Otázka č. 6	Srážlivost krve	✓	Srážlivost krve	✓

Autor tabulek - MO

1. Jaký nerost je nejtvrďší na světě?

Začínám zlehka. Nejtvrďší nerost světa mi p. p. Romanovská sděluje ihned bez jakéhokoliv zaváhání. P. p. Říman odpovídá také okamžitě, avšak volí druhý nejtvrďší nerost - těsně vedle, příště to bude určitě lepší. P. p. Romanovská zahajuje své vedení. Co myslíte, vydrží až do konce, nebo se to za pár kol změní?

2. Kolik balad je v Erbenově Kytici? Zkuste je vyjmenovat.

Jeden z nevýznamnějších českých autorů tvořící v 19. století je Karel Jaromír Erben. Jeho dílo s názvem Kytice je snad nejnámější česká sbírka balad všech dob. Oba soutěžící tuší, kolik balad se v ní zhruba nachází. Problém představuje právě ono slovo zhruba. P. p. Říman odpovídá správně, p. p. Romanovská je bohužel o jedno místo vedle. Jakmile vyřknu druhou část otázky, oba soutěžící vypadají lehce zaskočeně. S drobnou pomocí vyjmenují zhruba polovinu balad. P. p. Říman má zase o trochu lepší odpověď – poví o jeden název balady více. A tak je výsledek jasný. P. p. Říman si za tuto otázku připsuje bod a dorovnává skóre.

3. O kolik stupňů dokáže výr velký otočit svou hlavu?

Tato otázka představuje menší chyták. Množství lidí věří, že výr dokáže svou hlavu otočit úplně dokola. To ale není pravda! P. p. Romanovská se nechává nachytat a vybírá možnost a. P. p. Říman zvažuje nabízené možnosti pečlivěji a volí správnou odpověď – b. Na své konto si připsuje další bod.

Autorka obrázku - ND

4. Kdy a kde vyhrál český hokejový tým ZOH?

Čtvrtou otázkou jsem vsadila na jistotu. Kdo by taky mohl neznat slavné vítězství českých hokejistů v Naganu v roce 1998? Oba soutěžící odpovídají shodně a naprosto správně. P. p. Romanovská také dodává přesné datum, čas a den v týdnu, kdy se zlomový okamžik našeho hokeje odehrál, za což si vyslouží bod navíc. P. p. Říman tyto detaily sice neví, ale zato si vzpomíná, proti komu čeští hokejisté hráli. A tak oba dva soutěžící získávají krásné dva body!

5. Jaký je poloměr Země?

Musím uznat, že při této otázce byl p. p. Říman ve značné výhodě. Podle očekávání odpovídá ihned a naprosto správně. P. p. Romanovská si tolik jistá není, a tak se po chvíli přemýšlení raději přesouvá dále a tuto otázku nechává nezodpovězenou.

6. Jakou funkci mají krevní destičky?

Že krevní destičky mají funkci srážlivosti krve a zároveň slouží k zastavení krvácení a uzavření rány, mi sdělují oba soutěžící. Se závěrečnou otázkou se, stejně jako se všemi předchozími, popasovali naprosto s přehledem. Oba získávají shodně po jednom bodu.

Je vidět, že vědomosti obou zástupců naší školy jsou na vysoké úrovni. Ale vítěz musí být jen jeden. Tušíte, kdo vyhrál, nebo jste stále napjatí? Moc dlouho už to protahovat nebude.... Vítěz získal 6 bodů. Ale ani druhé místo se se svými krásnými čtyřmi body nenechalo zahanbit. Otázka zní, komu ono první místo patří?

Vyhrává p. p. Říman. Gratuluji!!!

Zdroje:

https://www.polomio.cz/polomio-blog/11_diamanty.html

https://www.idnes.cz/hokej/reprezentace/zlato-nagano-medaile-drazba-aukce.A181115_135929_reprezentace_rmp

NV

Perlyčky

Sekunda B

P. p. Zaduban při zkoušení: „No teda, kdybych letos nebyl u porodu, tak bych řekl, že to bylo jako porod.“

Kvinta A

P. p. Dudová: „Co je to za rostlinu?“

Studenti: „Strom.“

P. p. Dudová s hraným ohromením: „No tady se očividně rodí biologická elita! Nebo jelita, to záleží, co u vás převládá...“

P. p. Vomlela: „Dürfst du am wochenende ins kino gehen?“ (*Smiš jít o víkendu do kina?*)

Student: „Ja, aber ich habe niemand to go with.“ (*Ano, ale nemám s kým.*)

P. p. Dudová: „Kdo ví, kde hledat Sinajský poloostrov?“

Studentka: „V rejstříku.“

P. p. Piňosová: „K čemu jsem to chtěla dojít? Jak mi to tam v té hlavě blesklo, tak mi to zase zhaslo.“

Kvinta B

Studenti se dívají na dokument o Švýcarsku a překládají jej.

Studentka: „Rakousko ...“

p. p. Šuhajová: „Ježiši Kriste... vás ani do Frýdku nemůžu vzít. Už u Lískovce byste byli ztraceni. Nějaký Tchaj Wan, Vídeň... maximálně na Kotvu a zpátky!“

Student má za úkol přeložit slovíčko wie (jak).

Student: „Kdy.“

p. p. Šuhajová: „Použij otázku Wie heißt du? (*Jak se jmenuješ?*). Kdy se jmenuješ? To jako, že se v pondělí jmenuji Michaela a v úterý Simona?“

Student: „Já myslím, že slovo vyviklat je od slova klátit a má dvojitou předponu vy-...“

Venku prší

P. p. Šuhajová: „Já nechci jet domů lodí...“

P. p. Dudová: „Vy jste mi tam kolikrát psali, že v bažinách rostou ocúny. Dovolte mi, abych Vás ujistila, že nerostou. Ocúny mi běžně rostou na zahradě a věřte, že já v bažině nebydlím.“

p. p. Kaszová: „Správný tvar je dvěma. Například s oběma dvěma, dělíme dvěma...“

Student: „No já ale dělím dvěmi.“

p. p. Kaszová: „No tak to dělíš blbě.“

Sexta A

P. p. Kaszová: „Postava koho se objevuje v závěru Máchovy prózy Pouť krkonošská?“

Student: „Létající víly.“

P. p. Kaszová: „Zvonilky?“

P. p. Zaduban : „ Co je to desertifikace?“

Student sebejistě: „Odpouštění.“

P. p. Zaduban: „Kdybys rozšiřoval rybičky, co z tebe bude?“

Student: „Farmář!“

P. p. Zaduban: „No, já myslel spíše chovatel ...“

P. p. Zaduban: „Oni tam chovou ...“

Autorka obrázku - ND

P. p. Dudová: „Množí se mi šneci, tak provádím humánní smrt.“

Studentka: „Já myslela, že máte zvířata ráda a nezabíjíte je.“

P. p. Dudová: „A co bys dělala s 500 šneky?“

Studentka: „Vykastrovala je.“

P. p. Šuhajová: „Já neumím africky.“

p. p. Kaszová: „Jakým jazykem bylo psáno toto dílo?“

Studenti: „Hlaholicí.“

Septima

Studenti si mají přečíst promítaný text

Student: „Je to pro mě nečitelné.“

P. p. Tabášek: „Vždyť je to ve Wordu!“

P. p. Říman se snaží vyřešit rovnici elipsy, kterou vymyslel, ale moc se mu to nedaří.

P. p. Říman: „No, to jsem asi přehnal.“

SvS, tématem jsou mládežnické organizace

P. p. Skálová: „Pro ty patnáctileté jsou ti čtyřicátníci pomalu poloviční dinosauři.“

Student má za úkol přeložit větu "Mercedes zeigt das neue auto der zukunft" (Mercedes ukazuje nové auto budoucnosti)

Student: „Mercedes kreslí auto v kufru.“

P. p. Kahánková se dívá rozpačitě na studentku, které hod koulí trvá delší dobu

Jiná studentka: „Ona si vás zaměřuje.“

O chvíli později, kdy p. p. stojí přímo v poli

P. p. Kahánková: „Holky, kdo ještě neházel na cíl? Teda do dálky!“

V hodině češtiny se probírají kabarety

P. p. Tabášek: „A co asi tak bylo ve druhém patře?“

Studentka: „Zelenina.“

Redakce

Vedoucí redaktorka:

Mgr. Jindřiška Kaszová

Šéfredaktorka:

Natálie Vicherková

Grafika:

Filip Kruml

Kristián Bohuš

Ondřej Stupka

Ilustrace:

Natálie Dervishi

Redaktoři:

Kateřina Rusnoková

Matěj Olchawski

Kristýna Šeděnková

Alžběta Dohnalová

Radim Gabriel

Ondřej Tabášek

Kateřina Lacná

Kontakt:

oktavian@gyvolgova.cz

Nebo si odchyťte kohokoliv z redakce ;)

Všechna čísla naleznete v elektronické podobě na stránkách školy v sekci Aktivity (www.gvoz.cz/oktavian.html)

